

Crono-loa ych Aze-laum

(Azelaum Krónikái)

1. Garu-nan-shi első manifesztációja

1.

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

Így szólt a legelső mantra

Arzi Zhulha¹ a Nagy Északi Semmi közepén.

A legősibb volt mindközül. Nem csupán érezte a szelet, de értette, nem csupán látta az eget, de elérte, nem csupán keltette a tüzet, de szított. Nem csupán járta a jeget, de uralta.

Arzi Zhulha a Nagy Északi Semmi közepén ült.

Képes volt egy gondolatával meghajlítani a teret, visszafordítani az időt, látni azokat a korokat, amik az Örök Fagy előtt léteztek. Ha szemedbe néz, belátja a végtelent. Belátja a végtelent.

Arzi Zhulha a Nagy Északi Semmi közepén, egy apró jégszigeten ült.

Arzi Zhulha hatalmas volt, nem csak erejében, de természetében is. Tekintélyes alkatához nem volt fogható és soha nem is lesz. Amikor lélegzetet vette, magába szivta a világ

¹ Mítikus alak az Első Jégháború előtti időkből. Nevének jelentése aldaniul: Aki a tüzet gyújtja. A zh-ullák prófétaként tekintenek rá (mások szerint az első jégvándor, vagy sámán volt), hagyományuk szerint ő volt a Nagy Ős, akitől mantrikus képességeiket származtatják. Rajta keresztül nyilvánult meg először a fizikai síkon Garu-nan-shi.

Leggyakoribb ábrázolás: ülő sámánalak - a zh-ullák is elfogadják ezt, számukra minden ilyen csupán gyenge kísérlet az Ős megragadására.

összes szenvedését, és amikor kiengedte, békét lehelt a Kontinensre. Az első *mowange* megszületett.

Akkoriban még súlya volt a szellemnek, és ahhoz, hogy valaki elbírja azt, erősnek kellett lenni.

A Nagy Ős mégis könnyűléptű maradt, úgy járt a jégen, hogy felszínét alig érintette. A havas pernye kitért az útjából. Kitért az útjából.

2.

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

Így szólt a legelső mantra, aminek nem volt hangja, mert nem volt nyelv sem. Arzi Zhulha mantrája olyan volt, mint egész létezése: mozdulatlan. Ő születése óta meditációban volt, így ha azt mondanád: Arzi Zhulha leült meditálni, éppoly ostobaság, mintha azt mondanád: amikor felállsz, az ég leszáll hozzád.

A tűz égett, az első tűz, amelyet gyújtottak. A tükörsima jégen lobbant, egyetlen pusztá gondolatra, és nem olvadt alatta meg semmi.

Ő a tűz előtt ült. Tekintélyes termetét irigyelte a Nap, azóta nem mutatkozik előttünk teljes valójában.

A tér igazodott, mikor Arzi Zhulha lehunyta a szemét. A mantra szakadatlan morajlott benne, és Ő átlépett minden határt. Minden határt.

3.

Az első háromszótagú mantra artikulálatlan hangon dörrent, amikor Arzi Zhulha kinyitotta a száját. Ma már nem ismerjük a technikát, mert nem bíránk el a súlyát.

A Nagy Ős szelleme a mantrával együtt átlépte a határt. Egész termetével belezuhant a szellemvilágba.

Ez volt a hjon².

Az első szint.

² Amikor egy szerzetes a szellemvilágba úgy kel át, hogy tudatosan uralja azt. Manapság a zh-ullák képtelenek erre, tekintve hogy a sámánokra maradt a szellemjárás képessége

4.

Arzi Zhulha azonnal megismerte a szellemvilágot. Egy pillanat alatt átlátta, gondolatban végigjárta az összes utat, minden szellemjárat megnyílt előtte.

Kivéve egyet.

Az az út zárva volt. Ő, aki érezte a szelet, érintette az eget, szította a tüzet és uralta a jeget, létezése óta először ütközött meg.

A Fátyol, amely eltakarta az utat, áttetsző volt, mégsem látott át rajta.

Arzi Zhulha teljes tudatával nekifeszült a falnak. Körüllengte az összes szellemős, kavargásukban érzékelte a zaklatottságot.

De mivel Ő hallott a mindenségben visszhangozni minden jövőt és múltat, fókusza tökéletesen a jelenen maradt.

Kimondta újra a háromszótagú ősmántrát - pontosabban annak eltorzított mását, mert tudta, hogy a Fátylon át, Odalentre, nem vezet csak a csorbított valóság.

Arzi Zhulha végtelen bölcsességében, minden lélegzetvételével a világ összes szenvedését is megába szívta. Egy pillanat alatt lerontotta annyira a tudatát, hogy a Fátyol engedjen, mert a mélység megérezte a Nagy Őben a szellem betegségét.

Kész volt, hogy magába fogadja.

Mert Garu-nan-shi így kíméli meg a gyengéket a szenvedéssel teli élettől.

A második szint.

5.

Vannak, akik úgy tartják, Arzi Zhulha tévedett, és csapdába csalták. Önnön hiúsága és végtelen hatalma nem számolt a *kiszámíthatatlannal*.

Aki ilyet mond, azzal többé nincs dolgod. Többé nincs dolgod.

Arzi Zhulha önként esett csapdába. A kin kegyetlen volt, mert a szellem halhatatlan, így a szenvedése is örök. ez a tapasztalás ára.

A szellemősök szétrebbentek, mert Ő letért az útról, és olyan mélyre merészkedett, ahova ép elme nem juthatna el.

Karcsú csápok törtek át a szellemvilágon, és jeges kipárolgással fonták körül Arzi Zhulha asztráltestét, hogy arra kényszerítsék Őt, hogy szembe nézzen vele, a Mélybennyugvóval.

És az ősiszonyat megjelent neki.

Az univerzum felnyögött a Létben. Csillagok helyzete változott meg, odafenn megrepedt a jég a tűz alatt. Arzi Zhulha minden erejét a szellemvilágba koncentrált, hogy elviselje a betolakodó látványát.

A nyákos nyúlványok behatoltak a Nagy Ős tudatába, átrendezni a mantrákat. Minden hjon megfordult, és feltöredezett a valóság jégtükre Garu-nan-shi nyomása alatt.

Majd hirtelen csend lett.

Hirtelen csend lett.

6.

Garu-nan-shi irtóztató lénye megvonaglott.

Csápjai megrándultak, még szorosabbra vonva az asztrálbéklyót, majd behatoltak Arzi Zhulhába.

A Mélybennyugvó először és utoljára ébredt fel, mielőtt újra álomba szenderült. Lüktető csápjai kérlelhetetlenül okádták a Nagy Ős lényébe az förtelmet. Arzi Zhulha tudata minél inkább telitódott a borzalmakkal, Garu-nan-shi annál kéjesebben plántálta belé létezése felfoghatatlanságát.

A felszínen Arzi Zhulha végtelen termete még mindig a tűz előtt ült, a külvilág számára semmi nem látszott. A tökéletes mozdulatlanság még akkor sem szűnt, mikor az orrából, füléből fekete vér csordogált alá.

A Nagy Ős tökéletes meditációban maradt még akkor is, mikor szemei kifolytak. Mig szellemlénye üvöltött a kintől, teste ásító szemgödrökkel bámult a tűzbe, és a *mowange* még mindig átjárta egész lényét.

Harmadik szint.

7.

Garu-nan-shi megtalálta a csatornát, a tökéletes közvetítőt.

Így lett Ősünből a kiválasztott. Mert sokan vágynak rá, csak keveseké a kegy. Keveseké a kegy.

Arzi Zhulha teste megrezdült. Életében talán először.

Az ősiszonyat utat talált.

A Nagy Ős szellemlényét és materiális valóját felhasználva szülte világra első gyermekét. Arzi Zhulha szája résnyire nyílt és hangtalanul öklendezte fel a bugyborékoló fekete anyagot. Ha valaki látta volna, azt hihette, fuldoklik, vagy halálán van. De Garu-nan-shi vigyázott rá, hogy ne szipolyozza ki teljesen. Ne szipolyozza ki teljesen.

8.

A fekete, kozmikus massa darabkái szépen lassan egymásba csúsztak a jégen.
Ez volt Garu-nan-shi első manifesztációja. Első gyermeke, a Fekete Káosz elindult az öntudat útján. Milyen az alakja? Amelyik számára a legpraktikusabb. Vannak, akik azt mondják, ő a felelős a meddő anyákért, a beteg gyermekekért, a korai halálokokért, mert a Fekete Káosz átok a népeinkre. Velük többé nincs dolgod. Többé nincs dolgod.
Mert Garu-nan-shi gyermekén keresztül segít át a szenvedés nélküli világba.
Garu-nan-shi megteremti, a Fekete Káosz bevégzi, Arzi Zhulha fenntartja.

9.

Ez volt Arzi Zhulha áldozata. Önkéntes csapdájában rekedt az örökkévalóságig. Roppant alakja mozdulatlanul ül a tűz előtt. A tűz nem alszik ki, Őt magát hó, fagy nem éri, amíg Ő nem akarja. Kimozdíthatatlan testbörtöne végtelen nyugalmat sugall, de a szellemvilágban ragadt asztrállénye iszonytatóan szenved a permanens erőszak alatt.
Azelaumban, ahol Garu-nan-shi nyugszik, nem létezik idő, így a mi primitív fogalmaink szerinti múlt-jelen-jövő mind egy pillanatban történik.
Eonok telnek majd el a mi léptékünkkel mérve, mire következő gyermeke megfogán.
Addig is egy dolgod van, szüntelenül követni őt.
Szüntelenül követni őt.

10.

A legtöbb, amit elmondhatunk, minden más tudás hasztalan: Arzi Zhulha van, Garu-nan-shi van, Azelaum ébred.

És szól az első mantra.

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

A szél az ég a tűz a jég

11.

Így történt, hogy Arzi Zhulha körül szépen lassan életre kelt a fagyott föld. Évezredek óta feledésbe merült virágok, füvek, fák keltek életre, terpeszkedve el körülötte. Garunan-shi és a Nagy Ős egyesülése megteremtette azt a szigetet, amely a Nagy Semmi közepén zöldell mindannyiunk reménységére. Mert, ami élő Azelaumban, az elhal a felszínen, és ami beteg a holt földön, az újra életté válik odalent.